У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 160. П'ЯТНИЦЯ, 4-го ВЕРЕСНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 4, 1970 No. 160. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 3 вересня 1970

В АМЕРИЦІ

ЧИСЛО БЕЗРОБІТНИХ В КАНАДІ становить 6.7 відсотка всіх робітних сил країни. Банк Канади повідомив про зменшення відсотків від позичок з 7-ох до 6.5 відсотка, щоб цим способом скріпити рух в економіці та сповільнити інфляцію, зменшуючи число безробітних. Сподіваються, що зменшення відсотків від позичок може мати вплив і на уряд прем'єра П'єра Елліота Трудо, який веде сувору монетарну політику. Зі зменшення відсотків може прийти до того, що устабілізується канадійський долар, вартість якого збільшилася з 92.5 американського цента до 98-ох центів, що зменшило канадійський експорт.

ПОМАГАЮЧИ ПРИ ВИСЕЛЕННІ КОМІРНИКА на Бронксі в Ню Йорку, поліцисти несподівано знайшли зброю й амуніцію. Власник дому при 1229 Клей авеню мав судовий дозвіл виселити 23-річного Герберта Данбар і попросив до помочі поліцистів, які між викидуваними речами знайшли японську рушницю, пістолет та ще дві вогнепальні зброї й луки та більшу скількість амуніції. Поліцисти мали тільки дивитися, як міський урядовець виносив речі з мешкання містера Данбара ,який не мав дозволу на вогнепальну зброю. Поліцисти його заарештували за незаконне посідання зброї.

ПРОВІДНИК ДЕМОКРАТИЧНОЇ БІЛЬШОСТИ в Сенаті сенатор Майк Менсфілд вніс законопроєкт про те, щоб на поштових посилках із образливим і непристойним матеріялом була подібна пересторога до тієї, що є на цигарках, яка інформувала б адресата про те, що він дістає „безсоромний і неприємний матеріял". Адресат мав би право відіслати посилку надавцеві на його ж кошти, а крім цього надавець мав би заплатити 50 центів кари. Сенатор Менсфілд проєктує, щоб надавець платив 5,000 кари тоді, коли він не дасть на коверті посилки перестор гу, що в посилці є непристойні й образливі для адресата речі.

КРАЙОВА АЕРОНАВТИЧНА І КОСМІЧНА Адміністрація повідомила, що вона збільшує видатки на будову космічних кораблів „Вікінг", які мають летіти до Марса. Згідно з давнішим пляном Корпорація Мартін-Маріятта в Денвері, Колорадо, мала збудувати два космічні кораблі за 312.2 мільйона долярів, які в 1973-му році мали летіти до Марса з різними інструментами. Плян цього лету перенесли на 1975-ий рік. Кошти будови космічних ракет-кораблів становитимуть 359.8 мільйона, на 47.6 мільйона долярів більше, як становив первісний контракт. Другий космічний корабель полетить 10 днів пізніше від першого.

Американські **ЧЛЕНИ КОРПУСУ МИРУ** в Болівії дістали наказ залишити ті провінції, в яких відбувається боротьба між урядовими військами й комуністичним підпіллям. Американський амбасадор в Болівії Ернест В. Сіракуза наказав членам Корпусу Миру залишити провінції Альто Бені та Юнґас, бо комуністичні підпільники в першу чергу атакують чужинців, як це вони зробили з німцями, яких схопили і домагалися за їх звільнення випустити з тюрми 10-ох підпільників. Число підпільників становить там коло 150, а проти них бореться 800 урядових вояків. Підпільниками командує приятель Че Гевари, революціонера із Куби, якого вбили в 1967 році.

У СВІТІ

У ПОЛЬЩІ ВІДЗНАЧУВАНО в цьому році роковини німецької інвазії з 1 вересня 1939 року тихіше і скромніше, аніж в минулих роках. У Варшаві й інших більших містах обмежились до скромної паради перед пам'ятником Невідомому Воякові. Вперше не було теж гудків о 12-ій год. вполудне, коли припинювався весь рух на вулицях на знак жалоби по поляглих. Все це — з уваги на покращані німецько-польські взаємини. Західня Німеччина визнала західній кордон Польщі на ріках Одрі-Ніссі.

У СОВЄТАХ ВІДНОВЛЕНО міністерство юстиції (судівництва), скасоване за Хрущова 1 4років тому. Те міністерство охоплювало за Сталіна „органи безпеки" як Че-Ка чи пізніше ГПУ, відповідальні за масові вбивства й депортації до таборів смерти. Не відомо, чи тепер поліція буде підпорядкована міністерству юстиції чи внутрішніх справ (МВД). Кол. голова совєтського Найвищого Суду Владимір Теребілов став новим міністром.

КОМУНІСТИЧНЕ „РУДЕ ПРАВО" у ПРАЗІ НАРІКАЄ, що у Східній Словаччині „нелеґально будують церкви" коли занедбується будову шкіл та інших будинків, потрібних місцевому населенню. Комуністи вважають, що церкви, очевидячки, не потрібні. Після короткого періоду, за володіння Александра Дубчека, толеранції супроти Християнських, зокрема Католицької, Церков, новий сталінський режим в ЧССР повів знову, хоч ще притаєний, похід проти Церкви й релігії.

У ЗАХІДНЬОМУ БЕРЛІНІ СПОДІВАЮТЬСЯ покращання відносин. Його посадник Клявс Шюц виголосив промову, в якій добачував „срібний промінчик сонця на берлінському овиді": він переконаний, що підписаний недавно у Москві пакт неаґресії між Західньою Німеччиною і Совєтами принесе полекші для руху між Східнім і Західнім Берліном та між обома частинами поділеної Німеччини. Клявс Шюц є так само соціял-демократом, як і теперішній канцлер Віллі Брандт і, тому підтримує його закордонну політику, наставлену на наближення до комуністичних держав.

У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ПЕРЕМОГУ ВІДНЕСЛА протиурядова опозиція буддистів, коли в минулонедільних виборах до Сенату листа, очолювана професором буддистського права, адвокатом Ву Ван Мав, здобула 10 мандатів на всіх 30. Д-р Мав, що здобув високу освіту у Франції, був першим президентом Найвищого Суду у Південному В'єтнамі, міністром закордонних справ, амбасадором в Британії та професором університету в Сайґоні, але від року, вернувшись до Південного В'єтнаму з закордону, займався тільки приватною адвокатською практикою. Належав до леґальної опозиції проти режиму президента Нґуєна Ван Тіє й віце-президента Нґуєна Као Кі.

КАМБОДЖА ДІСТАЛА бодай шанс боротися за свою незалежність — заявив віце-президент Спіро Еґню, вернувшись з подорожі до Південної Азії. Такого шансу вона не мала перед американською збройною інтервенцією в Камбоджі, бо не мала власної сильної армії і була здана на ласку-неласку комуністів. За несповна пів року Камбоджа розбудувала свою армію до 140.000 війська і далі її розбудовує.

НАСА зменшує число летів до Місяця з 6-ох до 4-ох

Вашингтон. — Крайова Аеронавтична і Космічна Адміністрація (НАСА) повідомила, що з огляду на ощадність у федеральному бюджеті треба зменшити число подорожей на Місяць з 6-ох до 4-ох. Про це повідомляли на пресовій конференції голова Ради в справі місячних і плянетарних дослідів д-р Джан В. Фіндлей та голова космічної аґенції д-р Томас О. Пейн, який 15-го вересня залишає цю аґенцію і стає віце-президентом Дженерал Електрік Компанії в Ню Йорку. Вони обидва заявили, що зменшення числа летів не дозволить вповні здійснити головну ціль програми „Аполло" — звідки взявся Місяць та з чого він складається. Зменшена програма „Аполло" має відбути подорож до Місяця в січні 1971-го року і в липні того ж року та два лети до Місяця в 1972 році: в січні й червні. Коли скінчаться подорожі до Місяця — то НАСА тоді має збудувати першу космічну лябораторію, що станеться в листопаді 1972-го року. Тоді три астронавти мають кружляти в космічному кораблі довкола Землі впродовж 56 днів. Ця програма має тривати до половини 1973-го року. Після того немає в програмі летів астронавтів по космосі.

Сенат схвалив 19.2 більйона на військові потреби

Вашингтон. — Сенат поважною більшістю схвалив 19.2 більйона долярів на військові потреби. Більшістю 71-го до 22-ох голосів відкинули також внесок про те, щоб не можна було висилати рекрутів до В'єтнаму проти їхньої волі. 87 сенаторів були проти того, щоб зменшувати допомогу для Ізраїлю, 62 сенатори не погодилися на те, щоб замовлення для фльоти на суму 2.5 більйона долярів розділити між корабельні фірми в стейтах Мейн і Міссіссіпі, замість того, щоб всі кораблі будувати в корабельнях стейту Міссіссіппі. Цю справу вирішить окрема конґресова к о н ф еренція, складана зі сенаторів і конґресменів, бо Палата Репрезентантів прийняла трохи інший текст цього законопроєкту.

Аґенти Еф Бі Ай шукають спричинників експльозії у Вискансинському Університеті

Вашинґтон. Члени Федерального Бюра Інвестиґації почали по цілій країні шукати за чотирьома спричинниками тієї експьозії у Вискансинському Університеті, внаслідок якої згинув один науковець, а чотири інші особи були поранені. Злочинці бажали знищити експльозією Армійський Дослідний Математичний Центр при Університеті, протестуючи проти того, що університет співпрацює з Армією ЗСА. Два з цих злочинців 22 річний Карлтон Луїс Армстронґ і його молодший брат 18 річний Двайт Ален Армстронґ мають ховатися в Ню Йорку. Вони обидва є прихильниками кубинського диктатора Фіделя Кастра. Вони втекли з Медісону у Вискансині зараз після експльозії. Шукають ще за третьою особою 18 річним Дейвідом Силвеном Файном, студентом університету, колишнім редактором студентського часопису. Четверта особа, що її шукають, як запідозрену в експльозії — це 22 річний Ліо Фредерік Барт.

Секретар торгівлі Стенс хвалить законопроєкт про зменшення імпорту

Вашинґтон. — Секретар торгівлі Моріс Г. Стенс хвалить Палатну Комісію Способів і Засобів, яку очолює конґресмен демократ із Аркенсо Вілбур Д. Міллс, за те, що вона схвалила законопроєкт про обмеження імпорту товарів із закордонних держав. Стенс твердить, що заінтересовані чужі держави не можуть занадто відплачуватися ЗСА та зменшувати свої закупи в цій країні. З цієї причини експорт ЗСА міг би зменшитися на таку саму суму, на який Америка зменшила свій імпорт. Найбільша діткнені в цій справі є ті держави, що експортують до ЗСА текстильні товари та обуву. Текстилі найбільше привозить Японія. Для цих двох імпортів є квоти, які буде встановляти Президент. Новий проєкт може зменшити експорт до ЗСА на один більйон дорярів твердить Стенс.

ЗСА стараються врятувати перемир'я і переговори на Близькому Сході

Вашинґтон. — Американський Уряд вживає тепер наполегливих дипломатичних заходів, щоб спонукати Ізраїль до відновлення своєї участи в мирових переговорах з арабами за посередництвом шведського дипломата Ґуннара Яррінґа. Водночас американський Уряд старається переконати Ізраїль, щоб той закинув думку про збомбардування летунством пересунених єгипетськими арабами в сторону Суезького каналу становищ доставлених Совєтами протилетунських ракет. За твердженнями американських газет — американські урядові кола самі вже переконалися, що ізраїльські закиди на адресу Совєтів і Єгипту про зламання ними воєнного перемир'я є вірні і правильні. Всупереч умові воєнного перемир'я, що в широкій на 32 милі смузі з обох сторін Суезького каналу не можна посилювати збройних сил, число совєтсько - єгипетських ракетних викидень в тій смузі збільшилося від 7 серпня ц. р., себто від дня проголошення перемир'я, на кругло 100 викидень. Зараз першої і другої ночі після тієї дати Єгипет пересунув ближче Суезького каналу коло 15 ракетних батерій і стільки само дальших батерій пересунув між 15 і 27 серпня. Кожна батерія має по 6 ракетних викидень. Американці переконані також, що Совєти втримують на тих ракетних становищах своїх військових „дорадників", насправді вишколених в орудуванні тією протилетунською зброєю вояків.- Американський амбасадор в Москві Джекоб Бім говорив про цю справу з міністром закордонних справ Андреєм Громиком, як теж говориться про це з єгипетськими вирішними колами. Ані Москва ані Каїро не признилися до такого порушення перемир'я.

Еґню говорить про потребу дійсного миру вдома і за кордоном

Портленд, Ореґон. — Віце-президент ЗСА Спіро Еґню, промовляючи на Конвенції Американського Леґіону, закликав американців до взаїмної пошани і взаїмної терпеливости, що було і є та повинно бути основою американської політичної системи. Та осягнути цю ціль не можуть ті, які заворушеннями порушують мир в цій країні, хоч мають на устах слово „мир". Тепер проти себе стоять поліцисти з палицями та заворушники з бомбами. „Американський нарід воліє шукати миру за поліційними палицями, а не за бомбами заворушників". — казав віце-преэдент. „Та дійсний мир не знаходиться ані в бомбах ані в палицях. Він лежить у взаємній пошані і у взаємній терпимості — бо це основа цивілізованого суспільства". Еґню промовляв за президента Ніксона, який вирішив цього року не промовляти до леґіонерів. Після промови на конвенції віце-президент Еґню полетів до Джансон Ситі в Тексасі, щоб поінформувати колишнього президента Линдона Б. Джансона про свою подорож на Далекий Схід.

Совєти потверджують наявність холери на півдні України

Москва. — Голова Епідемологічної Секції совєтського міністерства здоров'я А. Павлов і віце-міністер Аветік І. Бурназян виявили на сторінках „Ізвєстій" і „Правди", що випадки холери ствердженo також в Одесі і на Криму. Але осідком епідемії холери був і є обшир Астрахану, де було найбільше смертних жертв тієї страшної недуги. Названі совєтські речники твердять, що ситуація „опанована" і знаходиться „під контролею". Подорож до названих міст і на Крим всередині СССР заборонена, за виїнятком совєтських службовиків, які дістали дозвіл на виїзд до санаторій чи відпочинкових місць на півдні України, або тих, які їдуть у службових справах. Ті совєтські громадяни, які опинилися в Одесі, Керчі й інших містах, що їх проголошено, як загрозливі для здоров'я, мусять переходити карантену. „Ізвєстія" і „Правда" вперше признали вибух епідемії холери не тільки над Волгою, але і в Україні. Всі вістки про цю справу суворо цензуровані.

Новонайменовані протоігумен оо. Василіян і парох Ню Йорку відвідали УНС „Свободу"

Під час відвідин в Головній Канцелярії УНС. Сидять (зліва): головний предсідник УНС Иосип Лисогір, протоігумен Отців Василіян о. Патрикій Пащак, парох св. Юра в Ню Йорку о. д-р Володимир Ґавліч та заступник гол. предсідника УНС Володимир Сохан. Стоять (зліва): головний касир УНС Петро Пуцило та головний секретар УНС д-р Ярослав Падох.

Джерзі Ситі. — В середу, 2-го серпня ц. р. Головну Канцелярію Українського Народного Союзу і „Свободу" відвідали новонайменований протоігумен Отців Василіян Американської Провінції впреп. о. Патрикій Пащак, ЧСВВ, і новонайменований український католицький парох Ню Йорку зпреп. о. д-р Володимир Ґавліч, ЧСВВ. Протоігумен о. П. Пащак, перейнявши провід ОО. Василіян Американської Провінції, перебуває тепер в Асторії, а ігумен о. д-р В. Ґавліч, перебравши провід і адміністрацію української католицької парафії св. Юра в Ню Йорку, живе при тій же церкві. Обидва відвідувачі в розмові з екзекутивними урядовцями УНСоюзу та редакторами „Свободи" потвердили бажання продовжувати свою дотеперішню найтіснішу співпрацю з Громадою і парафіянами та інформувати про далекойдучі пляни пожвавлення релігійно-церковного життя українців у світовій метрополії. Вони вважають, що крім традиційної душпастирської праці вітальне значення має правильна і повна інформація парафіян і громади і вони вже започаткували цю практику не тільки в церкві, але й на парафіяльній радіопрограмі в Ню Йорку, яку тепер веде о. д-р В. Ґавліч. Програми відбуваються кожної п'ятниці від години 7 до 8-ої вечора на радіохвилі 13.30. Повна духовна обслуга великої громади є в теперішніх змінних і тривожних часах понад силу одиниць і обидва душпастирі плянують паладнати якнайтіснішу співпрацю у першу чергу з іншими місцевими і довколишніми українськими католицькими і православними душпастирями, як і з усіми громадськими установами. Це й було причиною їхніх відвідин в УНСоюзі та „Свободі".

АРХИЄПИСКОП БУЧКО В БЕЛЬГІЇ

Брюссель. — Не дивлячись на поважний вік, Архиєпископ Іван Бучко, Апостольський Візитатор для українців-католиків у Західній Европі, прибув у серпні до Бельгії. В товаристві свого канцлера, о. шамбеляна д-ра Мирослава Марусина, Владика Іван, відомий, як Архипастор Скитальців, відбуває візитаційні поїздки і зустрічі з вірними та духовенством у Бельгії й сусідніх країнах.

Совєтська преса проти „лівацької молоді" у Франції

Московські й периферійні газети в числах з 25-27 серпня надрукували репортаж В. Ардамацького „Париж у відпустці", з поміткою в кінці „Париж — Москва". Київська „Молодь України" передрукувала його в числі з 26 серпня. Совєтський журналіст нарікає на французький уряд, мовляв, він не досить забезпечує трудящих, і тому не всі можуть їхати в липнісерпні на відпочинок поза містами. Але в тому репортажі є і не пропаґандивне повідомлення, яке пропустила совєтська партійна цензура: „Цього року курортний сезон у Франції набув трохи скандального відтінку. Групи Маоїстської та іншої „лівацької" молоді кинули гасло: „Не дамо відпочити буржуазії!" Совєтський журналіст остерігається, мовляв, „справжня, серйозна клясова боротьба, яку ведуть трудящі, нічого не має спільного з тим вчинком. Групи довговолосих молодчиків ринулися на середземноморське і атлянтичне узбережжя Франції. Вони стягують іржаві консервні банки і скло на пляжі, обмащують фарбою автомашини, шумлять ночами в курортних містах... Великі буржуа — сказано в „Молоді України", надійно сховані за стінами приморських вілль, їх не дуже тривожить ця безглузда кампанія. Але очевидно вона заважає відпочити не одній сотні тих, хто протягом одинадцяти місяців відмовляв собі багато в чому заради місяця липня чи серпня". За французькою урядовою статистикою, на морські побережжя влітку виїздять з міст не лише „буржуа" та інтеліґенція, а масово виїздять майже всі службовці з родинами та щонайменше 50 відсотків робітників.

Продуценти авт пропонують 6% підвишку впродовж трьох років

Дітройт: — Впівночі 14-го вересня кінчається контракт автомобільних робітників із автомобільними компаніями, і тоді може початися страйк спілки Об'єднання Автомобільні Робітники, якщо до того часу не прийде до заключення нового контракту. Працедавці запропонували збільшувати заробітні платні по 6 відсотків річно впродовж найближчих трьох років, на які мають заключити новий контракт. Але представники робітників назвали цю пропозицію „вошивою" і „гидкавою" власників автомобільних корпорацій, як тепер справа стоїть, то далеко до порозуміння. Робітники пересічно заробляли по 4 доляри за одну годинну працю. Домагання робітників на багато вищі від того, що пропонують їм дати працедавці. Можливий страйк.

ТЕНІСОВІ І ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ ПЕРШОСТЕЙ УСЦК ВІДБУДУТЬСЯ ВПРОДОВЖ „ВІКЕНДУ" ДНЯ ПРАЦІ НА СОЮЗІВЦІ

Фраґмент з відкриття тенісових і плавацьких змагань на Союзівці. Цього року ці змагання проходитимуть в рамцях Днів Українського Спорту, влаштовуваних для відзначення 30-річчя УККА

Союзівка, Керґонксон, Н. И. — Впродовж трьох днів „вікенду" зв'язаного із святом Дня Праці відбудуться на цій відпочинковій оселі УНСоюзу п'ятнадцяті тенісові та чотиринадцяті плавацькі першості Української Спортової Централі Америки і Канади, що їх влаштовує на доручення Централі Карпатський Лещатарський Клюб з Ню Йорку. Цьогорічні першості, згідно з рішенням Конференції Українських Молодечих Організацій, будуть присвячені 30-річчю існування і праці Українського Конґресового Комітету Америки та будуть проведені під назвою „Днів Українського Спорту".

Тенісовими змаганнями проводитиме інж. Богдан Рак, досвідчений і незаступимий керівник цих змагань від їх започаткування 15 років. тому. Провід змагань сподіється участі понад сотні тенісистів, які змагатимуться за звання першунів УСЦАК в поодиноких конкуренціях чоловіків, жінок, сеньйорів, юнаків, юначок і хлопців та за чаші, що їх уфундували для переможців Український Народний Союз, Союзівка, „Свобода" та „Український Тижневик". Початок тенісових змагань визначений на год. 9-ту ранку в суботу, 5-го вересня, а фінали передбачені на понеділок, приблизно в полудневих годинах.

Плавацькі змагання, якими кермуватиме голова КЛК Ярослав Рубель, включатимуть багато більше конкуренцій, як у попередньому році, з огляду на постійне збільшування числа учасників. Цьогорічні першуни УСЦАК одержать за три перші місця кожної конкуренції золоті, срібні і бронзові медалі Українського Народного Союзу. Початок плавацьких змагань визначено на год. 3:30 по пл. в суботу, 5-го вересня. Їхні фінали для хлопців і дівчат відбудуться теж у суботу, а фінали юнаків, юначок, чоловіків і жінок визначено на неділю, 6-го вересня, годину 3-тю по полудні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Здорові рішення Сенату

Вівторок 1 вересня 1970 р. записався в історії американського Сенату великими літерами: у тому дні 55 голосами проти 39 відкинено так званий антивоєнний „Додаток" до законопроєкту про видатки на військові цілі, в якому вимагалося, щоб до кінця цього року закінчити американські воєнні дії в Південному В'єтнамі ,а до кінця наступного року відкликати з В'єтнаму всі взагалі американські війська. Хоча два автори того законопроєкту згодом злагіднили свою резолюцію, все одно вона зв'язувала руки Президентові, як керівникові закордонної політики та головному командувачеві збройних сил ЗСА. Тому Президент був проти тієї резолюції, що її віце-президент Спіро Еґню назвав був „пляном на прогру Америки". Всупереч всьому галасові, що його піднімали ліберальні кола в користь тієї резолюції, яка мала „закінчити війну", перемогли здоровий політичний розум, льояльність супроти Президента і переконання, що нарід потребує миру з честю і справедливістю, а не капітуляції.

У тому самому дні Сенат відкинув ще інші пацифістичні внески: заборонити висилання до Південного В'єтнаму рекрутів, які не захочуть туди їхати, — обмежити розбудову оборонної протиракетної системи, — обмежити наукові досліди військового характеру, — обмежити військову допомогу Ізраїлеві. Сенат пішов назустріч Департаментові оборони також і в інших справах, як ось, наприклад, будова 30-ох нищильників у доках над Міссіссіппі. Схвалено 19.200.000.000 дол. на військові видатки, незалежно від бюджету на оборонні цілі. Сенат відкинув теж внесення про обмеження коштів на будову транспортових літаків „Сі-5 А". Минулого тижня відкинув внесення про заборону користуватися в Південному В'єтнамі хемікаліями для прочищування шляхів у джунґліях і нищення ворожих засівів. Відкинено також плян скасування обов'язкової рекрутації: перемогли острах, що армія добровільців буде слабшою, і арґумент, що тепер не пора на такий експеримент.

Всіма тими постановами з останніх днів Сенат заперечив поглядові, який формувався головно за кордоном, що керують ним опозиційні супроти Президента законодатці. Цими ухвалами заперечено теж настроям дефетизму. Конґрес прагне так само сильних збройних сил Америки, як прагнуть цього Президент і вся нація, свідомі існуючих небезпек.

Згода у війні, незгода в мирі

Це характеристична для людської вдачі риса, що в обличчі спільної загрози люди єднаються, а коли та загроза минається — починають сваритися. Коли на родину спадає нещастя — мовкнуть суперечки, коли ж лихо минається і забувається — суперечки відновлюються. Подібне діється в народах і державах. Ми є тепер свідками, як захиталася ще вчорашня внутрішня солідарність, існуюча однаково в Ізраїлі і в Єгипті, коли ті держави знаходились не тільки формально, але й фактично у стані щоденних воєнних дій.

В Ізраїлі прем'єр Голда Меїр зуміла після війни з червня 1967 р. створити велику міжпартійну коаліцію від крайніх лівих, за винятком комуністів, до ортодоксальних правих. Спільною політичною базою було: безпосередні мирові переговори з арабами, коректура кордонів з погляду стратеґічної вартости, ґарантія безпеки на майбутнє. Як тільки ця максималістична плятформа захиталась, коли Ґолда Меїр погодилась на переговори з арабами за посередництвом шведського дипломата Ґуннара Яррінґа і мовчки прийняла вимогу Америки щодо „компромісовости", — зразу відпали з коаліції праві екстремісти. В останніх днях загрозив димісією також ізраїльський національний герой ґенерал Моше Даян, для якого важливішим є збереження летунської переваги в обширі Суецького каналу, ніж переговори в палаці Об'єднаних Націй. В ізраїльському уряді постали гострі суперечки .

Подібна ситуація й у арабів. Як тільки заговорили про мир і проголосили воєнне перемир'я — непримирливі арабські партизанські організації „федеїв" виступили проти урядів Єгипту і Йорданії, які погодилися на переговори з Ізраїлем, хай за посередництвом Яррінґа. В столиці Йорданії Аммані прийшло знову до стрілянини між державним військом і „федеями", бо ані озброєні Совєтами партизани не хочуть виректися війни проти Ізраїлю, ані уряд не може погодитися на творення партизанської „держави в державі". Зразу появилися теж цивільні прихильники льояльного зберігання перемир'я, щоб осягнути мир, і військові активісти, що використовують перемир'я для скріплення своєї мілітарної сили ,хоч би воно й торпедувало мир...

К. Крупський

ПРОБЛЕМИ ЕКОЛОГІЇ

Екологія — це відділ біології, що вивчає залежність організмів від зовнішніх умов ,оточення, температури тощо. Останнім часом у зв'язку з занечищенням води і повітря дискусія над проблемами екології не сходить зі сторінок американської преси. Починаючи від найпередовіших щоденників та журналів, а кінчаючи на провінційних і місцевих газетах, вся преса цікавиться цими проблемами. На цю тему пишуть фахівці, журналісти, забирає голос читацька публіка ,але покищо всі тільки перестерігають та безрадно дискутують, і активної протидії цій загрозі майже немає.

Тим часом у водні артерії континенту щоденно входять з індустріяльних підприємств тисячі тонн отруйних речовин, що вже вигубили значну частину риби по ріках та озерах. З посівних ґрунтів дощі змивають у ріки штучні погної та різні протикомашні речовини, і як так далі потриває, то за якийсь час не стане чистої питної води.

Автор статті „Сповідь занечищувача", вміщеної в журналі „Рідерс Дайджест" за вересень, твердить, що в Америці вже гинуть корови від води, затруєної змиваним з піль арсеном, який залишається там на довгі роки. Він каже, що найбільші ріки Америки занечищуються відпадками із міст і фабрик. З цих рік забруднена вода дістається в море. Було б помилковим думати, що вода в морях залишається чистою. Отруйні хемікалії знаходять тепер навіть у тілі пінґвінів і тюленів Арктики та Антарктики. Очевидно, що там ніхто не розбризкував тих хемікалій, а занесли їх туди течії занечищеної води. Воду занечищує не тільки зростаюча з кожним роком індустрія, але також невпинно зростаюче населення.

У занечищенні оточення модерна людина далеко перевищує примітивну людину. Сучасне населення скупчене по великих містах, управи яких мають щораз більші клопоти з санітарними проблемами. Вивожування сміття забирає багато труду, а само сміття потребує багато місця. Хтось уже навіть обчислив, що в ЗСА за рік назбирується стільки сміття, що з нього можна було б простелити автостраду три стопи загрубшки і довжиною з Ню Йорку до Сан Франсіско.

Хемікалії з пралень та різні засоби для чищення з приватних домів ідуть з водою до каналів, а звідси дістаються у водні артерії та озера.

Останнім часом у пресі писалося про те, що в продукції широко вживаних у ЗСА виробів із пластики уживають ртуті, яка має шкідливий вплив на людське здоров'я. Також уживання в бензині олова, може бути шкідливим для людини. Знавці твердять, що такі речовини можуть шкодити здоров'ю людини щойно по упливі багатьох років.

Не краща справа і з повітрям, яким мусимо дихати ціле наше життя. Тисячі літаків насичують атмосферу спаленою бензиною. Статистика подає неймовірну кількість сажі зі спаленої бензини. Річна вага її сягає багатьох тисяч тонн. Коли ж візьмемо під увагу бензину, спалювану десятками мільйонів автомобілів, то зрозуміємо, чому по великих містах починають гинути дерева.

У пресі писалося про те, що пил з гамульців автомобілів у сполуці з димом з вугілля є одною з причин пістряка легень.

Тим часом занечищування води і повітря не зменшується, а скорим темпом зростає, бо цілий час зростає населення. За кожних 30 років людство подвоюється. У 1830 р. воно начисляло один мільярд, а тепер досягло 3.6 мільярда. Якщо воно зростатиме і далі з такою швидкістю, то в 2000-му році начислятиме 7.2 мільярда, в 2030-му році — 14.4, в 2060-му році — 28.8, а в 2090-му році — 57.6 мільярда.

На основі наведених чисел можемо сподіватися, що за 120 років населення самої лише Америки дорівнюватиме теперішньому числу населення цілого світу, бо воно зросте в 16 разів (57.6 мільярда: 3.6). Тоді виникне ще одна пекуча проблема — проблема прохарчування, на яку вже давно вказував Тома Мальтус (1766-1834). Т. Мальтус доводив, що продукція харчів зростає в аритметичному порядку 1, 2, 3 і т. д.), а населення світу — в геометричному порядку (1×1, 2×2 і т. д.).

Отже, одна проблема зроджує другу. Зі зростом населення збільшується занечищення води і повітря, і поки ці проблеми почнуть збирати своє жниво, людина мусить розв'язати ці пекучо наростаючі проблеми.

Хоч у природі відоме явище пристосовування живих організмів до обставин, але при надзвичайно швидкому розвитку індустрії живі організми не зможуть пристосуватись до спричинюваних нею змін в оточенні. Фавна і фльора творилися сотнями тисячоліть.

Народи, які досі хвалилися своїм скорим приростом, переконуються в тому, що сила народу не полягає в його чисельності. Китай з його населенням, що в чотири рази перевищує населення Америки, на випадок війни не переміг би Америки. Маленький Ізраїль не поступається багатомільйоновим арабським країнам.

Порушені тут проблеми не є такими гострими в ЗСА, якими вони є в перенаселеній і малопростірній Західній Европі. Америка ще є в кращій ситуації під кожним оглядом, але скоріше чи пізніше всім країнам світу загрожує перенаселення.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

Антін Рудницький

БЕЗГЛУЗДЯ В ДОПИСАХ НА МУЗИЧНІ ТЕМИ

У лябіринті складного сучасного життя є три ділянки, про які майже кожний вважається покликаним забирати слово й висказувати свою думку та критику, дармащо з ними нічого спільного не має. Це — політика, стратегія і музика. Щодругий-третій читач новинок у газетах вважає, що цього досить, щоб висловлювати свою опінію про міжнародну чи внутрішню політику — „екс катедра", тоном і в спосіб, який не підлягає дискусії! — звичайно починаючи від „якби я був президентом". Під час війни кожний другий-третій, читаючи новинки з фронту чи слухаючи такі новинки у радіо, готовий вмить вирішити цілу військову стратегію — та й закінчення війни — своїми порадами: „якби я був головним командувачем".

З погляду цих всезнайків, сьогодні таки негайно можна вирішити всі, без вийнятку, проблеми, якби тільки послухати їх порад! Отже, проблему гіппі чи взагалі довговолосих („усіх під стінку!"), проблему мурин ів („усіх до Африки!"), проблему студентських заворушень („усіх викинути з університетів!") і т. д. А війну з В'єтнамом чи холодну війну з Совєтами ці наші доморослі стратеги також зуміли б закінчити вмить: одною атомовою бомбою в першому випадку, десятком у другому — і все було б тихо, мирно і в порядку, як за старих, добрих часів!

Подібне безглуздя постійно трапляється у нас на сторінках усіх українських газет, в дописах на т. зв. музичні теми. Хто тільки всилі тягнути за публікою „Ще не вмерла" — це вже достатній доказ „розумітися на музиці"! — той вважається в праві і покликаним писати про музику до газет, цілком не рахуючися з фактом, що музика це скомплікована, суто професіональна ділянка, яка вимагає довголітніх, основних студій, так само, як астрономія, океанографія, електроніка — ділянки, про які ніхто, хто їх не вивчав, не мав би відваги говорити, а тим паче писати, щоб себе не осмішити.

Та терпеливість паперу й чорнила, чи пак друкарських черенок з одного боку, а людська слабість, відома як графоманія, з другого, постійно змушують навіть деяких культурних і освічених людей забувати приповідку „шевче, знай своє шевство і в кравецтво не мішайся"! та писати про музику небилиці, про які вони й не здають собі справу.

Смішно — й соромно! — слухати, а тим більше читати безглузді базікання в дописах на т. зв. музичні теми, особливо, коли під цими дописами інколи зустрічається підписи їх авторів — старших, поважних громадян. Пишучи про ділянку, про'яку вони не мають ніякого поняття, вони не тільки осмішують себе самих, але, що гірше, вносять ще більший хаос у ділянку, яка у нас взагалі довгими десятками років повна хаосу внаслідок фальшивого, викривленого її насвітлення і підходу до неї.

У непідписаному дописі („Свобода" з 17-го липня ц. р.) про імпрезу Літературно-Мистецького Клюбу в Філядельфії читаємо, що у співачки, яка виступала, „особливо подобалися піяна, піяніссіма і фермати". Автор — чи авторка — цього допису чув, що десь дзвонили, але не знав, де саме! „Фермата" — це італійський термін у музиці, яким називається знак, що продовжує тяглість звуку — отже говорити про те, що в когось „подобалися особливо фермати" — повне безглуздя.

В іншому дописі („Свобода" з 8 серпня ц. р.) про виступ одної молодої піяністки читаємо, що „техніка ... добра, що особливо видко в крешендах і декрешендах. У відтінях ударів вона була дуже добра, особливо в фуґзі". Усе це — повне безглуздя. "Крешендо" й „декрешендо" це терміни, які в музиці відносяться до динаміки ,себто голоснішого чи тихшого звучання, і з технікою, яка є окресленням скорости й чистоти гри, нічого спільного не мають, як і не мають з нею нічого спільного „відтіні ударів".

В дописі з-за океану („Свободі" з 29 липня ц. р.) читаємо, що такий -то артист у виконуваному творі „виявив задушевність і справжню народну теплоту". З професіонального боку — чистий нонсенс! Хіба це був спіритичний сеанс, щоб „виявити задушевність"?! А як пояснити в виконавця „народну теплоту" — невже „теплота не є, чи не повинна бути, характеристичною рисою самого виконавця?! При чім тут „народна"?!

Чи мало подібних нісенітниць зустрічаються і в дописах про музично-учнівські виступи, часто навіть, на жаль в дописах таки з музичних круґів. Цілком зрозуміло, що з одної сторони до таких виступів не можна відноситися по-професіональному, як до виступів старших артистів-професіоналів, та з другої зрозуміло, що автори таких дописів хочуть своєю „критикою" зробити приємність і виступаючим учням і їх учителям (своєрідною аномалією нашого життя є факт, що ці вчителі, з одної сторони, а критики — автори дописів з другої, це звичайно близькі друзі й колеґи, які працюють у тій самій інституції). Але чи потрібно писати про виступи учнів, часто-густо ще на дуже низькому або середньому рівні розвитку, в дитирамбах — як недавно в одному дописі — підкреслюючи „своєрідний підхід до музики", „незвичайну глибину зрозуміння твору і серйозність сприймання його" чи що дана учениця „приказує звукам виконувати її бажання".

Читаючи такі суперлятиви, можна б думати, що вони відносяться не до здібних учнів, але таки до феноменів-вундеркіндів, бо тільки в таких — дуже й дуже рідких! — можна знайти „незвичайну глибину зрозуміння твору" тощо. Такими рідкісними феноменами були свого часу піяніст Йозеф Гофман чи скрипаль Єгуді

(Закінчення на стор. 3-ій)

ПЕРМАНЕНТНА ВІЙНА

Перманентна, безнастанна війна відбувається в Совєтському Союзі, і то на такому фронті, де в нормальних обставинах є найменше місця для війни — на релігійному секторі життя. Товариство „Знання", яке належить до організацій всесоюзного значення і яке раніше мало назву „Товариства Войовничих Безвірників", рік-річно збільшує свою друковану антирелігійну „продукцію" різними мовами народів СССР; комсомольські організації по „республіках" дістали партійні вказівки активніше „поборювати пережитки в свідомості трудящих"; київський сатиричний журнал „Перець" містить невеселі антирелігійні „анекдоти"; у Львові переобладнали цього літа колишній Домініканський костьол на „Український антирелігійний музей" ...

Але комуністичний режим вдається не тільки до випуску антирелігійних книжок чи обертання церков у музеї. Такі заходи дають, на думку партійного проводу в Москві, занадто малі наслідки. З приватних листів довідуємось, що в Україні режим знову підвищив податки на кожну, ще не закриту, церкву, щоб таким чином далі руйнувати організоване релігійне життя. Москві мало того, що всі національні Церкви українського народу вона „указом" підгорнула під юрисдикцію Російської Православної Церкви. ЦК КПСС добивається взагалі ліквідації релігійно-церковного життя, яке цілковито суперечить „вченню" Леніна про те, що за совєтської влади трудящі самі мають перестати вірити в Бога...

З Києва, Кривого Рогу, Любачева, Київської області, Рівного і Харкова надійшли до журналу Товариства Об'єднання Євангельсько-Баптистських Церков у ЗСА, „Післанця Правди", що виходить у Честері, Па., число з серпня ц. р., скарги від вірних за безпідставні нові засуди релігійних діячів: Г. Винса, пресвітера Сергія Кравця, юнака Володимира Зінченка в Харкові, заслано на три роки за те, що наважився диригувати українським євангелистським хором. Совєтська міліція розганяє зібрання вірних, „подібні налети відбуваються по багатьох містах України, Білоруси, в інших республіках" ... повідомлено з Кривого Рогу.

На початку цього року в Києві, на Подолі, так званий „народний суд" знову засудив на точно не визначений час ув'язнення секретаря Ради Церков Євангельських Християн Баптистів, ЄХБ, Г. П. Винса. У повідомленні, одержаному з України, говориться, що та Церква звернулась з листом-проханням до управи міста Києва про звільнення пресвітера Винса ,але „безбожна влада не тільки не звернула уваги на заяву громади Божої, а й безпідставно засудила хворого мученика за віру на каторжну роботу". Г. П. Винс перед тим вже відбув три роки совєтської каторги.

У повідомленні з Кривого Рогу розповідається, як міліція вкидала взимку силою в спеціяльні автобуси віруючих євангелистів — „старих і малих, без верхнього одягу, і до того відкривала люки автобуса для протягу, потім у місті заповняли акти на штрафи, і наказали йти додому роздітими, — хіба це не геноцид?"

Віра в Творця, її активне втілення і вияв у зорганізованому релігійно-церковному житті мали б бути, на думку Маркса і Леніна, „опіюмом для народу". Насправді ж після півстолітнього панування безбожного режиму віра й релігійна практика на території СССР не зникли, а стали „опіюмом" для самих безбожників.

Цього року, багатого на радісні й сумні українські річниці, відзначаємо трагічну дату — 25-річчя формальної ліквідації Української Католицької Церкви в Україні. Ще раніше Москва зліквідувала Українську Автокефальну Православну Церкву, а тепер провадить безоглядну війну проти вірних Української Євангельсько - Баптистської Церкви. Сливе кожний тиждень приносить нові й нові факти насильств над вірними збоку комуністичного диктаторського режиму.

Перманентна війна на фронті людського духа тривала й триватиме в новочасній в'язниці народів СССР аж до ліквідації тієї в'язниці. Збоку вільних українців повинна йти всіляка можлива допомога тим братам і сестрам усіх віровизнань, які на Рідній Землі не хилять голів перед неронами XX сторіччя.

В. Г.

Конґресмен Генлі співспонзором резолюції про „День Української Незалежности"

Сиракюзи, Н. Й. (мкб) — 6 травня ц. р. конґресмени Дервінський, Флад, Стреттон, Дульський та Шадеберг внесли резолюцію (Г. Р. 979), яка уповноважує Президента ЗСА проголошувати щороку 22-го січня „Днем Української Незалежности".

Централя Українського Конґресового Комітету Америки звернулася до Відділів УККА та організацій - членів, щоб вони вимагали від своїх конґресменів та сенаторів піддержки такої резолюції.

Відділ УККА в Сиракюзах, Н. Й., що його очолює д-р Микола Ю. Богатюк, професор економії Ле Мойн Коледжу, перевів у цій справі акцію в результаті якої конґресмен Джеймс М. Генлі демократ, заявив свою повну піддержку і згоду бути співспонзором цієї Резолюції. У листі з 20 серпня конґресмен Генлі пише:

„Дорогий Докторе Богатюк!

Прошу вибачити за спізнену відповідь на Вашого листа з 30 липня. Як Вам добре відомо, українська громада в З'єднаних Стейтах втішається моєю великою симпатією, й впродовж минулих років я приділяв окрему увагу висвітленню трагедії України.

Під цю пору Конґрес має перерву у своїй праці і збереться у другому тижні місяця вересня. В тому часі я матиму привілей та приємність бути співспонзором резолюції відносно проголошення 22 січня „Днем Української Незалежности".

Проти йорданського короля Гуссейна виконано новий невдачний атентат

Амман. — Коли йорданський король Гуссейн їхав у вівторок 1 вересня ц.р. на летовище, щоб зустріти свою доньку Алію, яка верталася з Каїро, ближче невиявлені змовники відкрили скорострільний вогонь по моторкаді короля. Офіційний бюлетень не подає ніяких подробиць, тільки стверджує, що король вийшов ціло й здорово з атентату, який був ділом „брудних банд". Одночасно той офіційний комунікат рішуче заперечує газетні вістки, наче б між йорданським урядом і протиізраїльськими партизанськими організаціями, існуючими на території Йорданії, були напружені відносини. Король Гуссейн вже нераз був предметом ворожих йому змов і атентатів. Останні два невдачні атентати переведено 9 червня і 22 серпня ц.р. — обстрілявши з автоматів обидва рази моторкади, якими він їхав. Гуссейн вступив на престіл в 1953 році, він має тепер 34 роки і його вважають за найбільш прозахідного голову будькотрої арабської держави — поруч із савді-арабським королем Фейсалем.

Д-р Іларіон Калиневич

БІБЛІОТЕКАРСТВО ЯК НОВА ПРОФЕСІЯ

(1)

Бібліотекознавство є новою професією і тому суспільність знає про неї багато менше, як про інші звання. Ця професія стала академічною в З'єднаних Стейтах Америки щойно на початку XX століття і в надзвичайно скорому часі розвинулася. Бібліотекознавство стало також прибіжищем для багатьох українців на чужині, що вборотьбі за існування знайшли в цій новій професії варстат праці.

В З'єднаних Стейтах Америки маємо понад 150 українських професіональних книгознавців, зорганізованих у Товаристві Українських Бібліотекарів Америки.

Коло 60 професіональних бібліотекарів є зорганізованих у Товаристві Українських Бібліотекарів Канади. Чимало відповідальних місць в америкаських і канадійських бібліотеках обсаджені нашими професіональними силами.

Є вже українці доктори бібліотечних наук, є директори книгозбірень, керівники відділів у більших бібліотеках, редактори наукових публікацій і навіть професори, що викладають бібліотекарські дисципліни в університетах.

Слова бібліотека, бібліотекар, бібліотекознавство походять від грецького слова „бібльос", що означає книжку. З латинського „лібер" постало англійське „лайбрері". Українська мова також не бідна в цій ділянці і має добрі відповідники на ці слова: книгозбірня, книгознавець, книгознавство. На Україні присвоєно термін „біблознавство", що в нас на еміґрації може викликати певне непорозуміння, мовляв, це наука про біблію.

Пригадаймо й інші споріднені у цій ділянці слова, що мають вправді дещо відмінне значення, але вказують на багатство української мови і назовництва в цій ділянці: книжниця, книжник, книгар, книгарня, книговод, книговодство, а навіть такі не прийняті слова як книжкознавство, книжкар, книжкарня (друкар, друкарня) не звучать найгірше.

Бібліотекознавство — не стара ділянка людського знання. Виникло воно з потреби заховати в порядку і передати надбання людського духа прийдешнім поколінням.

У старовинному Вавилоні глиняні таблички збирано і упорядковувано згідно з предметом. В Єгипті папіруси значено і кладено на полицях. В Римській імперії перґамени ділено й сортовано на різних місцях. В середньовіччі ділено манускрипти на світські і релігійні, грецькі, латинські та гебрейські.

У наших часах збирають і впорядковують книжки, документи, мікрофільми, рекорди, пробивні карточки, електронні тасьми тощо.

Тут виринає питання: до якої ділянки людського знання належить бібліотекознавство? Є воно мистецтвом чи наукою? Коли приймемо дефініцію, що мистецтво це людська здібність творити, формувати — human ability to create, to form, як малярство, різьба, архітектура, література, танець, музика, що вимагають певного хисту і

Бібльотекознавство — це вишколу, то відразу побачимо, що бібліотекознавство не є такого роду мистецтвом. Воно є щось інше в противенстві до інтуїції, творчої фантазії — до формування матерії. Це систематичне знання, устійнення фактів і метод — це певна техніка, базована на вишколенні. Іншими словами — це наука. І в такому сенсі ми будемо говорити про бібліотекознавство як науку.

Тепер можемо зформулювати дефініцію бібліотекознавства як такого. Бібліотекознавство — це наука, що займаються збиранням, впорядкуванням, збереженням і відшукуванням того, що людський розум створив і зумів записати. Коротко — це ключ до скарбниці людського знання.

Завести порядок у царині творчого духа і зберегти його записані надбання — це завдання книгознавців. Потребу зберегти і передати нащадкам в порядку надбання попередніх поколінь розуміли найвизначніші провідні мужі людства, і вони перші клали підвалини під книгознавство.

Першими книгознавцями були королі, філософи, священики, монахи.

Асирійський король Асурбаніпал ще в УП столітті до Христа заснував книгозбірню із приблизно 20.000 глиняних табличок. На одній із них він написав: „Я сам на табличках писав, сам їх впорядкував і поставив до своїх потреб". Короля Асурбаніпала на підставі цієї заяви можна уважати за першого нам знаного бібліотекаря.

Подібно було і в Єгипті, де папірусами займалися фараони, жерці та філософи. Знані були в старій Греції збірки книжок таких мужів як Платон, Аристотель, Евклід, які самі упорядковували свої книгозбірні, творили клясифікації і тим самим були певного роду бібліотекарями.

Не інакше було в Римській імперії. Книжковим ділом займалися імператори, патриції, філософи — одним словом еліта.

(Продовження буде)

„СТЕЖКИ КУЛЬТУРИ"

На пластовій оселі „Вовча Тропа" в Іст Четгем, Н.Й. від 15-го серпня відбувався табір „Стежки Культури". В таборі, зорганізованому пластовими куренями „Перші Стежі" під проводом пл. сен. Люби Крупи, взяло участь 29 старших пластунок і юначок із різних осередків ЗСА і Канади.

В першому тижні інтенсивної програми при допомозі прелеґентів з різних ділянок українського мистецтва та культури ми поглиблювали своє знання, пробуючи і власних сил в поезії, малярстві, музиці, журналістиці та народному мистецтві.

Поет Василь Барка запізнав нас з незвичайно цікавими аспектами нашої історії, літератури та з власною творчістю. Поет Богдан Бойчук і Олег Коверко читанням творів сучасних поетів в Україні та поза її межами надхнули неодну з нас до власної творчости.

Про основи та національні питоменності української культури розповідав нам мистецтвознавець Михайло Кушнір.

Наші малярі Едвард Козак, Петро Мегик та Аркадія Оленська-Петришин зазнайомили нас з розвитком українського малярства і його чільними представниками, ілюструючи свої доповіді прозірками та власними картинами. Техніку коляжу та емалії демонстрував нам мистець Шонк-Русич. Ділянку народного мистецтва та його применення до сучасних вимог представили Оксана Вікул і Мотря Головінська.

Акторка Ольга Кириченко-Шуган працювала з драматичним гуртком, навчаючи мистецького читання поезії і прози. Вона теж взяла участь у вогнику, присвяченому Василеві Барці, читаючи його твори.

Знання з кінематографії, огляд творчости Довженка на підставі висвітленого його фільму „Звенигора" та практичні поради для накручування таборового фільму дав нам фільмар Славко Новицький. Роман Савицький висвітлив фільм з пластового Ювілейного Свята у Міттенвальді, Баварія, 1947 року, а Ярослав Кулинич фільм з посвячення собору св. Софії в Римі.

З ділянки музики низку викладів дали нам Ігор Соневицький і Роман Савицький, звертаючи головну увагу на історію та елементи української музики та ілюструючи їх зразками чільних наших композиторів. Композитор Ігор Соневицький втаємничив нас у процес творення музичної композиції.

Про питоменності українських вітражів і мозаїк та техніку їх творення, при допомозі експонатів і прозірок цікаво розказав нам Я. Баранський.

Архітект Родислав Жук запізнав нас зі зразками світової архітектури, а зокрема з питоменностями українського церковного будівництва.

Зацікавлення гуртка журналісток задовольняли головний редактор „Свободи" Антін Драган та Ростислав Хомяк, у висліді чого появився таборовий журнал.

Наш табір відвідали також представники Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті — проф. Омелян Пріцак, Степан Хемич і Богдан Тарнавський. Проф. Пріцак поінформував нас про працю катедри і заохочував учасниць табору до вищих студій українознавства. Ми навіть зложили на ту ціль скромну суму грошей.

Духовна опіка з відповідними гутірками спочивала в руках отців: пароха оселі о. Менцінського та пластового капеляна о. Богдана Смика.

Про те, як багато скористали ми з порад й інструкцій наших прелеґентів може свідчити хоча б наша виставка, багато в експонати з малярства, емалій, коляжів, поезії та народного мистецтва. У святочному відкритті виставки взяли участь наші отці духовні, члени пластових проводів на оселі й наші таборові сусіди — вишкільні табори новацьких та юнацьких виховників.

Крім занять в таборі ми відбули дві прогульки в околиці Беркшаєр. Відвідали ми робітню американського скульптора Деніела Френча і приватну мистецьку ґалерію в Гай Пойнт. Бачили ми теж п'єсу „Розенкранц і Ґульденштайн є мертві" в театрі у Віліямставні.

Власники ґалерії панство Бардон так зацікавилися нами, що запросили нас на окрему зустріч з їх приятелями-мистцями, що літом перебувають в околиці Беркшаєр. Ця зустріч відбулася в неділю, після прослухання концерту у виконанні Бостонської Симфонічної оркестри під диригентурою славного японського диригента Сейджі Озави в Тенґельвуді. В товариській атмосфері ми інформували зібраних гостей про наш табір, співали українських пісень і дали маленький концерт музики українських композиторів у виконанні наших прелеґентів — Ігоря Соневицького і Марійки Цісик. Спів, українська музика і також наші стилеві гуцульські сердаки взяли приявних за серце, бо після гостини та оглядин ґалерії вони щиро запрошували нас до них знов загостити.

Роз'їхавшись до своїх осередків, здобуте на таборі знання з української культури поглиблюватимемо та поширщуватимемо серед української молоді.

ст.пл. Ірка Макарик
Торонто,
гурток журналістичний

50-річчя проф. д-ра Василя Луцева

Оце надійшов до Редакції журнал „Життя і Школа", який редагує і видає за свої гроші проф. д-р Василь Луців вже XVI рік, закликаючи читачів прислати передплату, а в дійсності частіше післяплату.

З цього приводу хочемо подати дещо про цього безкорисного працівника на культурному полі, а то тим більше, що йому цього року в січні минуло 50 років.

Василь Луців народився в Долинському повіті 1920-го року. Середню й вищу освіту відбував в Станиславові і у Львові, а в Канаді і в ЗСА здобув титул магістра та докторат. Працював в академічних школах Канади й ЗСА, а тепер працює як бібліотекар в Стейтовому Пенсилвенійському коледжі.

В журналі „Життя і Школа", який спочатку звався „Учительське Слово", а пізніше „Рідна Школа" — вміщені численні статті давніших і новіших виховників. Сам видавець знає, що до цього журналу можна ставити різні вимоги, але ж при цьому треба пам'ятати, що його видає і своїм коштом і своєю працею, одна особа, яка вмістила в ньому численні свої розвідки.

Не від речі буде згадати, що автор пережив різні пригоди. Він попав до армії польського генерала Андерса, з яким із Середнього Сходу дійшов до Европи та знову приєднався до української громади.

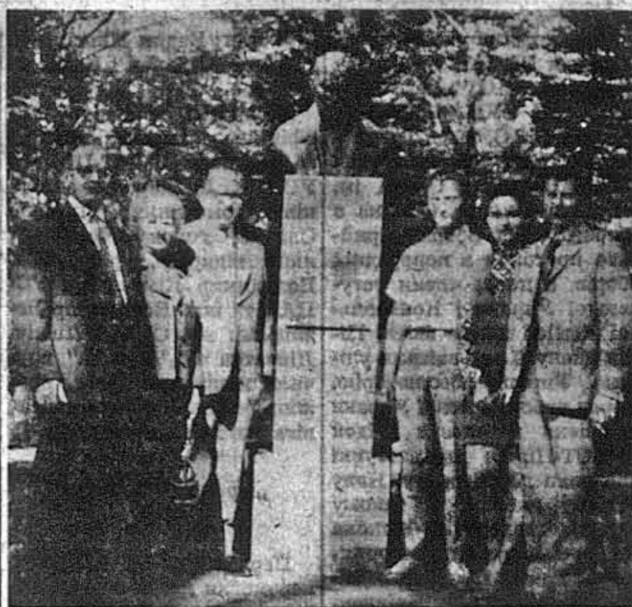
Проф. В. Луців — це працьовита людина. Він зорганізував свою власну друкарню, вивчив друкарську техніку і всю технічну працю сам виконує. Він має три офсетові машини, має власну „ґільйотину" до обтинання книжок і паперу. Дуже часто сам пише, сам друкує і видає книжки. Він видав досі такі свої праці і перевидав важливі давніші книжки: 1. В. Ігнатієнко. Бібліографія української преси. 2. О. Синявський. Норми української літературної мови. 3. М. Зеров. До джерел. 4. В. Луців. І слава і гордість. 5. В. Луців. Іван Мазепа. 6. В. Луців. Агапій Гончаренко. по англійськи. 7. В. Луців. Українці і польське повстання 1863 р. по англійськи. 8. Павло Тичина. Золотий гомін. 9. Галицько-Волинський літопис. 10. М. Гнатишак. Історія української літератури. 11. Геродот. Опис: Скитії. 12 Л. Українка. Боярння. 13 М. Кордуба. Територія і населення України. На жаль, треба ствердити, що з друкарського й наукового погляду перевидання проф. Василя Луцева не завжди відповідають устійненим для цієї ділянки вимогам, зокрема багато застережень може викликати спосіб ілюстровання цих видань.

Н. Н.

РІДНІ ШКОЛИ РОЗПОЧИНАЮТЬ НАВЧАННЯ

Вінніпеґ, Ман. — Рідна Школа при Українському Національному Об'єднанні, 935 вулиця Мейн у Вінніпезі, реєструватиме учнів у п'ятницю 11-го вересня від першої до дев'ятої кляси. Для дітей, які ще слабо володіють українською мовою, відкриваються так зв. „розговірні кляси", щоб полегшити оволодіння українською мовою. Навчання розпочинається з 12 вересня. Головою Управи Філії УНО є Іван Сосновий, школою керує Іванна Зельська. Відкриття Рідної Школи при Т-ві „Просвіта", на розі вулиць Флора і Меккензі, відбудеться у вівторок 8-го вересня, о 7-й вечора, в залі Читальні. Записи провадяться тепер, від 1-о до 9-ї кляс включно.

ГОСТІ З ФРАНЦІЇ НА СОЮЗІВЦІ

Усі дороги, навіть з Франції, ведуть на Союзівку, що й задокументовано на цій фотознимці. Минулого місяця там провели деякий час Іван і Анна Молин та їх сини і невістка, всі з Франції. На фото, зняте біля пам'ятника Тарасові Шевченкові, стоять (зліва) Іван і Анна Молин, їх кузин дир. Петро Пуцило, син Андрій Молин та невістка Каролина і син Іван, молодший.

Нове підприємство союзового діяча в Колорадо

Форт Коллінс, це університетське місто біля Скалистих гір в Колорадо. Проїжджаючи головною вулицею „Коледж", не можете не звернути уваги на велике комерційне підприємство з алькоголевими напитками, на вивісках якого видко тризуб, на кругольню та на крамниці, які є найбільшими підприємствами цього рода в місті. По тризубі легше пізнати, що це українське підприємство

Інж. Володимир Телл, бувший голова на протязі 4-ох років 250 Відділ УНС в Рокфорді, Іллиной, переїхав весною із родиною до Колорадо і закупив це підприємство, із Михайлом Білим, — своїм спільником. На запит, чи тризуб на його вивісках не шкодить його бизнесам, п. Телл з усмішкою відповідає, що він поставив його, щоб відшукати українців, якщо такі є в місті, та заінтересувати американців Україною. „Коли мене американці питають, каже він, що то за знак, той „тризуб" то я їм пояснюю, що це символ української нації, за який боролися і борються українці, та за який мій рідний батько страждав 25 років на засланні у Сибірі".

По відкритті 4-го травня ц. р. три місцеві радіостанції по півгодини передавали програми з відкриття, а мейор міста вручив грамоту, проголошуючи п. В. Телла почесним мейором міста на один день. Присутні були 7 представників Торговельної Палати та 4 представники від чотирьох банків міста. В місцевих газетах були не тільки величезні оголошення - реклями, а й статті про новий „бизнес" і нового господаря з численними світлинами.

Пан Телл свідомо поширює інформації про Україну і не використовує український символ для „бизнесових" користей.

18-го травня в американському університеті у Форт Коллінсі пані Катерина Івановська мала доповідь про комуністичне поневолення країн Східньої Европи, в тому числі і України. Було 200 студентів. Після доповіді попросив слово також п. В. Телл. Він говорив півгодини про комунізм, про „гуманізм" Леніна та його брехливі гасла під час революції 1917 р. Пояснив також, яких підривних методів вживали комуністи ще перед революцією, та що вони ідентичні з тими методами, яких вживають тепер в Америці, особливо при заворушеннях студентів по кемпусах. Після його виступу вся увага студентів була зосереджена на співдоповідачеві, який давав відповіді на багато питань студентів.

Після того місцеві два гайскули запросили п. В. Телла з доповідями, де він прочитав дві лекції на теми „Катів поневолених народів", та про брехливу політику „Ленінського гуманізму". Був він запрошений і до місцевого університету, де на повищі теми дав доповіді для студентів у „Такт Коміті".

М. К.

БЕЗГЛУЗДЯ В ДОПИСАХ НА МУЗИЧНІ ТЕМИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Менугін — але, на жаль, серед нашого народу таких феноменів не було. А навіть молодих, справді винятково музично обдарованих вундеркіндів, у нас, серед сотень і тисяч тих, що вчилися і вчаться музики, автор рядків знає за останніх 25 рядків тільки троє..!

Тому подібні дописи з учнівських виступів також належать до категорії безглуздих, і ніякої користи з них нема. Навпаки, вони вносять хаос і роблять шкоду цим, зрештою інколи й талановитім учням, бо представляють їх талант їм самим, їх батькам, товаришам і знайомим у невірному, фальшивому світлі.

Як можна зарадити цій нездоровій ситуації? Тільки в один спосіб: коли б наші газети віддавали всі дописи на музичні теми під розгляд професіонального музики, постійно зв'язаного для цього з даною газетою, з правом робити відповідні поправки у цих дописах. Це поклало б край безглуздям у дописах на музичні теми, безглуздям, які більшість читачів приймає за добру монету, віручи у все, що „стоїть в газеті". У двадцятих роках таке зроблено у львівському „Ділі" — а за його прикладом і в двох інших українських газетах у Львові. Отже, чому не спробувати започаткувати таке в наших газетах тут, в Америці?

На оселі „Діброва" відбулися легкоатлетичні першості УСЦАК

В суботу і неділю, 29-го і 30-го серпня відбулися на оселі „Діброва" біля Дітройту легкоатлетичні першості Української Спортової Централі Америки і Канади, присвячені 20-річчю геройської смерти Командира УПА ген.-хор. Тараса Чупринки-Романа Шухевича і 30-літтю Українського Конґресового Комітету Америки. У цих традиційних вже змаганнях, які відбуваються щороку, взяло участь 209 змагунів і змагунок, репрезентантів таких молодечих організацій та клюбів: Пласт-Клівленд, Пласт-Дітройт, СУМА-Дітройт, „Черник" - Дітройт, СУМ-Торонто, Пласт-Торонто і Пласт-Лос Анджелес. Змагання за легкоатлетичні першості українців Америки і Канади проведено в 55 окремих конкуренціях у трьох вікових групах чоловіків і жінок. Переможці поодиноких конкуренцій, як і змагуни, які зайняли другі і треті місця, були нагороджені золотими, срібними і бронзовими медалями, що їх уфундував господар змагань УСТ „Черник"-Дітройт. В загальному клюбовому точкуванні першість усіх груп здобув осередок СУМ з Торонта, провідникові якого була вручена мандрівна чаша, що її уфундував підприємець з Дітройту Ярослав Конопада. Кермував цими першостями УСЦАК провід змагань на чолі з інж. Володимиром Кізимою, до складу якого входили: Степан Маланчук — головний суддя, Катя Копач і Петро Кушнірчук — секретарі, Володимир Дигдало — гол. суддя бігів, інж. Микола Лаврин — гол. суддя скоків, Андрій Маринюк — гол. суддя метів, Степан Скипакевич — гол. штоперовий і Володимир Каськів — гол. стартер.

У ҐВІНЕЇ В АФРИЦІ ХОЛЕРА ВБИЛА вже 60 осіб. Всупереч офіційному запереченню уряду Ґвінеї — Світова Організація Здоров'я проголосила у своїй централі в Женеві, що на південь від Сагари захворіло на холеру кругло 2.000 осіб. Лякаються поширення тієї зарази на дальші африканські держави.

СПОРТ

Редагує В.Сохан

„ЛЕВИ" І „КРИЛА" ВІДПАЛИ ВІД ГОР ЗА ЧАШУ Д-РА ПІЛЯ

„Леви" — „Швабен" 0:1
„Крила" — „Мастенгс" 2:6

Дружина „Левів" сподівалася перемоги над німецькими футболістами „Швабен" після успішних змагань із польськими „Орлами" (3:1 для „Левів"). Але ці' вертьфінальні змагання гор за чашу д-ра Піля закінчилися для „Левів" поразкою 0:1. „Швабен" із Вищої Дивізії закваліфікувались завдяки цій перемозі одними воротами до півфіналу. Одинокі ворота здобув для „Швабен" Ґецінґер на 31-ій хвилині зустрічі стрілом із близької віддалі, тому й воротар „Левів" не міг цього стрілу оборонити. Напад „Левів" мав багато нагод здобути ворота, але їх не використав. Чимало сильних стрілів вилонив добрий воротар „Швабен". Склад „Левів": Вадим Мишалів, Стефан Дижурко, (Медина). Еліяшевський, Козій, Іваник. Рамон Аріяс. Нога, Шлапак, Яворський. Сергій Аріяс і Мишалів ІІ.

Сумівські „Крила" зустрілись в другому крузі гор за чашу д-ра Піля із комбінованою дружиною Норвезько-Американського СК „Мастенґс" і потерпіли поразку з рахунком 2:6 та відпали від дальших гор. Ворота для „Крил" здобули: Васюнець і Стрільчук.

ПОМЕР РИЧАРД БОЙКО, ФУТБОЛІСТ „ЛЕВІВ"

УАСТ „Леви" має несподівану втрату внаслідок трагічної смерти їх визначного змагуна нападу 23-річного Ричарда Бойка. Бл. п. Ричард Бойко помер вночі з середи 5 на четвер 6-го серпня та осиротив молоду дружину з двома маленькими діточками, батьків, брата Едварда (теж футболіста „Левів"), стрия Романа та товаришів футболістів і все членство „Левів". Рідня й приятелі відпровадили Покійного на вічний спочинок 8-го серпня.

Петро Головатий

— о О о —

НОВІ УСПІХИ „КИЄВА", РОЧЕСТЕР

Футболісти „Києва" відбули 16-го серпня мистецькі змагання з традиційним вже першуном рочестерської ліги, сильною німецькою дружиною „Джермен - Амерікен". Змагання ведено в скорому темпі з сильною перевагою „Києва", вони закінчилися нерішеною 1:1. Ворота для „Києва" здобув Богдан Лялька. „Київ" показав добру техніку і контролю м'яча, але в другій півгрі не видержав темпу, що й привело до втрати воріт з вини оборони.

В змаганнях 26-го серпня здобув „Київ" високу перемогу 6:1 над дружиною „Кікерс". Ворота для „Києва" стрілили: Б. Процик 3, та Д. Тимченко, З. Матала і С. Ґавіровський по одних.

Теперішній склад „Києва". Юрій Баско, Ф. Маласавскас, В. Компанієць, В. Демчук, Б. Лялька, Володимир Латюк, Віктор Латюк, З. Матала, Р. Куціль, Е. Алло, Б. Процик, В. Завадецький, С. Ґавіровський, Д. Тимченко.

М. М.

— о О о —

АСКОЛЬД МОСІЙЧУК ЗДОБУВ ЧАШУ М. ДУШНИК У 1967 РОЦІ

В списках переможців, які здобули в дотеперішніх тенісових першостях УСЦАК на „Союзівці" чаші, закралася в нас помилка в минулотижневому „Спорті". Серед змагунів, нагороджених чашами Марії Душник за найкращу спортову поставу, поминено через недогляд Аскольда Мосійчука, який здобув цю чашу в 1967 році. Згідно з цим список нагороджених за найкращу спортову поставу змагунів має виглядати так:

1964 — І. Дурбак
1965 — Ю. Мінченко
1966 — Б. Бурачинський
1967 — А. Мосійчук
1968 — М. Михаськів
1969 — М. Лучковський

— о О о —

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВИБРАЛИ НОВУ УПРАВУ СУАСТ-ПІВНІЧ

В суботу, 15-го серпня, на оселі „Діброва" біля Дітройту відбулися Загальні Збори Союзу Українсько - Американських Спортових Товариств, делеґатури Української Спортової Централі Америки і Канади для північних стейтів Америки. Предсідником Зборів СУАСТ-Північ був Микола Кавка з Дітройту, а секретарем Петро Головатий з Чикаґо.

У Зборах взяли участь представники УСЦАК і СУАСТ-Північ, та УАСТ „Леви"-Чикаґо, СК СУМА „Крила"-Чикаґо, СК СУМА „Тигри"-Чикаґо, УСТ „Черник"-Дітройт і Осередку СУМА ім. гетьмана Пилипа Орлика з Дітройту. На Зборах прийнято протокол з попередніх Зборів, а потім члени уступаючої Управи і Контрольної Комісії здали звіти. Після дискусії над звітами уділено Управі абсолюторію. Перед вибором нової Управи вирішено перенести осідок СУАСТ-Північ на наступні два роки до Дітройту. Нову Управу вибрано в такому складі: голова — Микола Кавка з Дітройту, заступники — Роман Припхан з Чикаґо і представник Клівленду, секретар і скарбник — Маріян Заблоцький з Дітройту, орг. і спортовий референт — Ярослав Стасик з Дітройту, референт преси і пропаґанди — Петро Головатий з Чикаґо та Контрольна Комісія — інж. Володимир Левицький з Чикаґо (голова), Євген Обухівський з Дітройту і Володимир Гриньків з Дітройту.

Петро Головатий

— о О о —

ФУТБОЛЬНИЙ ТУРНІР СУАСТ-П і УСЦАК

„Леви"-Чикаґо першуном турніру

В суботу і неділю, 15-го і 16-го серпня на оселі „Діброва" біля Дітройту відбувся футбольний турнір за першість СУАСТ-Північ та за першість УСЦАК. Господарем турніру було УСТ „Черник" з Дітройту, а проводили ним: інж. Володимир Кізима (член Управи УСЦАК) — провідник, та члени Комісії Змагань — інж. Володимир Левицький, Роман Припхан і Ярослав Сливка. Цей турнір, в якому взяло участь шість дружин, 4 з Чикаґо та 2 з Дітройту, відбувся за системою мінус два, в якій дружина з двома програними відпадає від дальших гор. Час кожної зустрічі турніру — 60 хвилин. Суддювали: Норм Клементс і Зоран Зацевіч, судді Суддейської Ліґи стейту Мишиґен.

Вислідн змагань в суботу:

„Тигри" — „Черник" І
1:0

Сумівська дружина „Тигри" з Чикаґо зробила несподіванку першій дружині „Черника", перемагаючи її 1:0 зі стрілу Янковича. „Черник" мав перевагу, чого доказом було відношення наріжняків 6:2 в його користь, але не зумів її використати, хоч мав перед собою дружину з Третьої Дивізії Чикаґа.

„Крила" — „Леви" ІІ
2:0

Сумівські „Крила" перемогли резерву „Левів" (обидві дружини з Чикаґо) двома воротами зі стрілів Євгена Андрущишина.

„Леви" І — „Черник" ІІ
6:0

Ці змагання закінчилися найвищим вислідом в цілому турнірі. Ворота для „Левів" стрілили: Вадим Мишалів 3, та Нога, Шлапак і Козій по одних.

Після цієї гри відбулося офіційне відкриття турніру за першість СУАСТ-Північ і УСЦАК. До зібраних змагунів промовляли: Ярослав Сливка, голова „Черника", який відкрив турнір, інж. Володимир Кізима від УСЦАК та інж. Володимир Левицький від СУАСТ-Північ. Дівчатка з „Черника" вручили капітанам усіх дружин-учасників китиці квітів, вітаючи їх від господарів.

„Крила" — „Тигри"
4:0

Першодивізійні „Крила" перемогли легко третьодивізійних „Тигрів" (обі сумівські дружини з Чикаґо) з рахунком 4:0 зі стрілів Петраша, Думановського, Андрущишина і Стрільчука.

„Черник" І — „Черник" ІІ
2:1

Це порівняння сил двох дружин господарів було найсимпатичнішим змаганням, в якому юнаки перемогли сеньйорів, своїх вчителів. Ворота для першої дружини здобули: Дацків і Шкудор, а для сеньйорів Кавка.

Вислідн змагань в неділю:

„Леви" ІІ — „Черник" І
0:1

Одинокі ворота стрілив Репецький і ними вирішив перемогу „Черника", хоч резерва „Левів" переважала в грі, але не зуміла здобути воріт.

„Леви" І — „Крила"
1:0

Це була кульмінаційна зустріч турніру, в якій зміряли свої сили два претенденти на лаври першунів СУАСТ і УСЦАК. „Леви" перемогли сумівські „Крила" зі стрілу Ноги на 21-ій хвилині. Друга півгра належала „Крилам", але вони не могли примусити воротаря „Левів" Ореста Банаха до капітуляції. Відношення наріжняків 8:2 для „Крил".

„Черник" І — „Тигри"
2:1

„Черник" І відплатився „Тиграм" за поразку попереднього дня. Ворота для „Черника" І стрілили: Шкудор і Дацків, а для „Тигрів" Коколюс. До цієї зустрічі виступили „Тигри" без контужених змагунів, Ґрода на воротах і Шиманчика на позиції штопера.

„Крила" — „Черник" І
5:0

Сумівські „Крила" розгромили першу дружину „Черника" з рахунком 5:0. Оборонці „Черника" не могли дати собі ради з агресивним нападом „Крил". Відношення наріжняків 5:2 в користь „Крил".

„Леви" І — „Крила"
2:0

Після перемоги над „Черником" закваліфікувалися „Крила" до фіналу, в якому зустрілись вдруге із „Левами". Цим разом „Леви" легко і заслужено перемогли дружину „Крил" 2:0 зі стрілів Євгена Мишалова і Яворського. Завдяки цій рішальній виграній „Леви" здобули футбольний чемпіонат СУАСТ-Північ і УСЦАК на 1970 рік.

Склад дружини „Левів" І, першуна турніру: Банах, Колінченко, Мирон Дижурко, Козій, Іваник, Яворський, Лоско, Нога, Вадим Мишалів, Шлапак, Євген Мишалів, та запасні Євген Карпа і Лесишин. Ланковий — Вадим Мишалів, а його помічники — Карло Малий, Аскольд Клюфас і Михайло Мартинович.

Кінцева табеля турніру:

1. „Леви" І
2. „Крила"
3. „Черник" І
4. „Тигри"
5. „Леви" ІІ
6. „Черник" ІІ

На закінчення турніру відбулося святочне його закриття, в часі якого інж. Володимир Кізима, представник УСЦАК, вручив „Левам" чашу, що її уфундував Ярослав Дикий для першуна ЗСА і Канади, а Микола Кавка, голова СУАСТ-Північ, вручив „Левам" мандрівну чашу „Клюбу Львов'ян з Чикаґо вже за третій з черги чемпіонат СУАСТ-Північ.

Петро Головатий,
реф. преси і пропаґанди
СУАСТ-Північ

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 6-го ВЕРЕСНЯ 1970 р.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 39 Відд. о год. 3-ій по пол. в малій залі УНДому. Збирання чл. вкладок: субота: 6-10 веч., неділя: 12-3 по пол. Проситься вирівняти чл. вкладки, відібрати дивідендові чеки і взяти участь в зборах. — Управа.

НЕДІЛЯ, 13-го ВЕРЕСНЯ 1970 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 251 Відд. о год. 11:30 ранку в церковній залі св. ап. Петра і Павла при Вест 7-ій вул. — В. Козир, предс., Г. Шмаґала, секр.

MONESSEN, Pa. Місячні збори 338-го Відділу о год. 1-ій по пол. в Укр. Залі на 2-ій вул., 213 Скунмекер Ав. Проситься вирівняти вкладки. — П. Янковський, предсідник, М. Куць, секр.

Читайте українські книжки і ґазети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ТАРЗАН, Ч. 6425. Доктор Наомі дораджує операцію

Тарзане! Я прийшов до висновку щодо медсестри Наомі...

Сподіваюся, що він оптимістичний, докторе Доміні!

Ні! Дуже песимістичний! Її нерви нижче миски завмерли. Тут є ще шанс, що могла б помогти їй операція, якщо вона швидко повернеться додому! Не існує відомого ліку проти мертвих нервів!

Момбаі, доктор Доміні каже, що тільки ніж-різання може помогти їй!

Дивно, Тарзане! Ніж — різання — ніщо доброго! Я зроблю її ноги сильними без ножа й різання!